

Категорія **дуже високого** ризику:

1. Хворі з гострим коронарним синдромом.
2. Хворі після операції на коронарних судинах, аорті, церебральних та периферичних артеріях.

3. Пацієнти з ризиком по SCORE понад 10%.

Категорія **високого** ризику:

1. Хворі з проявами ІХС або її еквівалентів за ступенем ризику (АС сонних або периферичних артерій, аневризма черевної аорти, цукровий діабет).

2. Пацієнти з ризиком по SCORE 5-9%.

Категорія **поміркованого** ризику:

1. Хворі без ССЗ, але які мають ризик по SCORE 1-4%.

2. Пацієнти без ССЗ, що мають сімейні фактори ризику.

Категорія **низького** ризику:

Особи без ССЗ, що мають 1 фактор ризику та ризик по SCORE до 1%.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабляк С.Д., Панишко Ю.М., Поваляшко Л.В., Тимчук Д.С. Своєчасна діагностика артеріальної гіпертензії – важливий крок до збереження здоров'я // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. /Ред. – доц. Ю.М. Панишко. – Л., 2008. – Вип. 30. – С.5-9.

2. Беляев О.В., Кузнецова З.М. Комплексный анализ факторов риска артериальной гипертензии у лиц, занятых управленческим трудом // Кардиология, 2006. – №4. – С. 20-23.

3. Гогин Е.Е. Микроциркуляция при ишемической болезни сердца и артериальной гипертензии//Терапевтический архив, 2006. – №4. –С.5-9.

4. Казимирко В.К. Атеросклероз. – К., 2007. – 198 с.

5. Медведев Ж. Можно ли не болеть атеросклерозом // 2000, Аспекты. 11.08.2006. – С.4-5.

6. Панишко Ю.М., Коссак Б.Й., Васильчук А.Л., Бабляк С.Д. Роль жирової тканини в розвитку патології ліпідного спектру крові (огляд літератури) // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. /Ред. – доц. Ю.М. Панишко. – Л., 2008. – Вип. 31. – С.26-32.

7. Панишко Ю.М., Коссак Б.Й., Бабляк С.Д., Солятис Л.І. Роль судинного ендотелію в фізіологічних та патофізіологічних реакціях організму (огляд літератури) // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. /Ред. – доц. Ю.М. Панишко. – Л., 2008. – Вип. 30. – С.39-43.

8. Панишко Ю.М., Ковцун В.І., Козій Р.С., Тарасов В.В. Здоров'я людини і особливості харчування // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. /Ред. – доц. Ю.М. Панишко. – Л., 2008. – Вип. 33. – С.37-46.

9. Химион Л.В., Лысенко Г.И., Яценко О.Б., Данилюк С.В., Матюха Л.Ф. Атеросклероз: современные подходы к ведению пациентов // Рациональная фармакотерапия, 2008. – №1. – С.77-83.

А. Л. ВАСИЛЬЧУК

ЕНІОАНАТОМІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СУШУМНИ ТА ЇЇ СИСТЕМИ КАНАЛІВ

(Додаткові та власні структури сушумни і її система каналів)

Вперше у світі дається еніоанатомічна характеристика сушумни, її структур та сушумнової системи каналів.

Впервые в мире представлена эниоанатомическая характеристика сушумны, её структур и сушумновой системы каналов.

For the first time in the world enioanatomic characteristics of sushumna, its structures and a sushumna system of channels have been introduced.

Додаткові структури сушумни утворюють сукупності мікроканалів з розгалужень вершин чакрових конусів життєво важливих чакр, більшості функціонально-абезпечувальних чакр, мікроканалів з виростів внутрішніх і зовнішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл (ТМТ), мікроканалів з виростів оболонок тонкоматеріальних структур, окремих вихідних мерудандових, ідових, пінгалових, зіркових, меридіанових мікроканалів, їх з'єднань і структуризації.

З'єднанням і структуризацією ці мікроканали утворюють окремі сушумнові шари, тришарові чакрово-сушумнові канали, каналові пучки, окремі оболонково-сушумнові, мерудандово-сушумнові, ідово-сушумнові, пінгалово-сушумнові, зірково-сушумнові, меридіаново-сушумнові і різноваріантні змішані мікроканали. Окремі мікроканали розділяються на ультраканали і субультраканали, які міжмікроканалово різноваріантно, анастомозно і синаптично з'єднуються, зливаються між собою і проникають до внутрішньомікроканалових просторів. Додаткові структури сушумни розміщуються по периметру периферії основи сушумни, не компонуються у відповідній послідовності, їх структурні композиції різноваріантні за типом, кількістю, кольором, місцем розташування мікроканалів, їх з'єднань і діапазонів електромагнітного спектра функціонування.

Окремі різнокольорові сушумнові шари додаткової структури переважно утворюються розгалуженнями окремих вершин конусів життєво важливих і функціонально забезпечувальних чакр, розгалуженнями виростів внутрішніх і зовнішніх оболонок ТМТ та оболонок окремих структур ТМТ. В утворенні одного шару можуть брати участь розгалуження вершин конусів декількох десятків функціонально забезпечувальних чакр, численні розгалуження виростів оболонок окремих структур ТМТ, внутрішніх і зовнішніх оболонок ТМТ. Сушумнові шари додаткової структури не мають відповідної послідовності розміщення, їх локалізація, кількість і колір мають велику варіативність. Локалізація, кількість і колір окремих шарів залежать від кількості чакр і виростів оболонок, що їх утворюють. Окремі сушумнові шари вміщують у собі сотні мільйонів мікроканалів різного кольору, які проводять інформаційно-енергетичні матерії різного діапазону електромагнітного спектра. Структурно-функціональні особливості та функціональні можливості сушумни значною мірою залежать від локалізації і кількості окремих шарів додаткової структури сушумни.

Тришарові чакрово-сушумнові канали додаткової структури сушумни утворюються розгалуженнями вершин конусів основних, життєво важливих і функціонально забезпечувальних чакр, розгалуженнями виростів внутрішніх і зовнішніх оболонок ТМТ. **Внутрішній шар каналів** утворюється розгалуженнями вершин конусів чакр, **середній шар каналів** - розгалуженнями виростів внутрішніх оболонок ТМТ і **зовнішній шар каналів** утворюється розгалуженнями виростів зовнішніх оболонок ТМТ. Тришарових чакрово-сушумнових каналів може бути утворено сотні мільйонів і мільярдів.

Чакрово-сушумнові каналові пучки додаткової структури сушумни утворюються сукупністю тришарових чакрово-сушумнових каналів і їх з'єднань. Чакрово-сушумнові каналові пучки переважно утворюються тришаровими чакрово-сушумновими каналами тих функціонально забезпечувальних чакр, які концентровано розміщуються в окремих частинах ТМТ.

Окремі чакрово-сушумнові мікроканали додаткової структури сушумни утворюються розгалуженнями вершин конусів життєво важливих і функціонально забезпечувальних чакр, які будують додаткову структуру сушумни.

Окремі оболонково-сушумнові мікроканали додаткової структури сушумни утворюються розгалуженнями виростів внутрішніх і зовнішніх оболонок ТМТ та розгалуженнями виростів оболонок окремих структур ТМТ.

Окремі мерудандово-сушумнові мікроканали додаткової структури сушумни утворюються тими вихідними мерудандовими мікроканалами, які будують додаткову структуру сушумни.

Окремі ідово-сушумнові мікроканали додаткової структури сушумни утворюються тими вихідними ідовими мікроканалами, які будують додаткову структуру сушумни.

Окремі пінгалово-сушумнові мікроканали додаткової структури сушумни утворюються тими вихідними пінгаловими мікроканалами, які будують додаткову структуру сушумни.

Окремі зірково-сушумнові мікроканали додаткової структури сушумни утворюються тими вихідними лівозірковими і правозірковими мікроканалами, які будують додаткову структуру сушумни.

Окремі меридіаново-сушумнові мікроканали додаткової структури сушумни утворюються тими вихідними мікроканалами меридіанів легень, товстої кишки, шлунка, селезінки-підшлункової залози, серця, тонкої кишки, сечового міхура, нирок, перикарда, трьох обігрівачів, жовчного міхура, печінки, заднього серединного і переднього серединного, які будують додаткову структуру сушумни.

Окремі різноваріантні змішані мікроканали додаткової структури сушумни утворюються з'єднанням різних мікроканалів у змішані мікроканали, які будують додаткову структуру сушумни.

Окремі різнокольорові сушумнові шари, тришарові чакрово-сушумнові канали, чакрово-сушумнові каналові пучки, чакрово-сушумнові, оболонково-сушумнові, мерудандово-сушумнові,

ідово-сушумнові, пінгало-сушумнові, лівозірково-сушумнові, правозірково-сушумнові та меридіаново-сушумнові мікроканали утворюють додаткову структуру сушумни. Їх локалізації і кількість значною мірою обумовлюють структуру та функціональні можливості сушумни. Об'єм додаткової структури сушумни значно менший ніж об'єм основи.

Структуризація і композиція додаткових структур сушумни неповторні, вищою мірою індивідуальні і обумовлюються філогенетичним та онтогенетичним розвитком людини, характером діяльності і функціонування тіл людини.

Власні структури сушумни утворюють сукупності мікроканалів з виростів і відгалужень від основи і додаткових структур сушумни та їх з'єднань. Власні структури сушумни поділяються на внутрішньосушумнові і зовнішньосушумнові.

До внутрішньосушумнових структурних утворень належать мікроканали від основи і додаткових структур, їх розділення на ультраканали і субультраканали, внутрішньосушумнові міжмікроканалові анастомозні і синаптичні з'єднання, внутрішньосушумнова сітка субультраканалів, проникнення ультраканалів і субультраканалів до внутрішньомікроканалових просторів мікроканалів сушумни, внутрішньосушумнові мікроканали з розділенням на ультраканали і субультраканали.

Мікроканали від розгалужень виростів і відгалужень основи та додаткових структур сушумни розділяються на ультраканали і субультраканали, які анастомозно і синаптично з'єднуються, утворюючи внутрішньосушумнові міжмікроканалові анастомозні і синаптичні з'єднання та внутрішньосушумнову сітку субультраканалів. Внутрішньосушумнові міжмікроканалові анастомозні і синаптичні з'єднання та внутрішньосушумнова сітка субультраканалів інтегрують основу і додаткові структури сушумни в цілісну багаторівневу каналову структуру з надзвичайно складною внутрішньою архітектонікою. Деякі мікроканали, ультраканали і субультраканали анастомозно і синаптично не з'єднуються, а проникають до внутрішньомікроканалових просторів інших мікроканалів, завершуючись вільними "сліпими" кінцями і створюючи один із структурних варіантів інтеграції основи і додаткових структур сушумни. Внутрішньосушумнові мікроканали утворюються виростами, розділенням і галуженням сушумнових шарів, пучків і окремих каналів. Вони розміщуються в сушумні, не виходять за її межі, розділяються на ультраканали і субультраканали, які анастомозно, синаптично і проникненням до внутрішньомікроканалових просторів мікроканалів інтегрують основу і додаткові структури сушумни, а також беруть участь у створенні внутрішньосушумнової сітки субультраканалів. **Усі власні внутрішньосушумнові структури інтегрують окремі каналові утворення сушумни в цілісний багаторівневий канал. У сушумновому каналі найбільш інтегральною структурою є внутрішньосушумнова сітка субультраканалів, яка, в свою чергу, стає найбільшим інтегратором усіх каналових структур сушумни в цілісний багаторівневий канал. До субультраканалів внутрішньосушумнової сітки надходять інформації, мікрочастки, антимікрочастки, енергії, світло, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від усіх основних і життєво важливих чакр, більшості функціонально забезпечувальних чакр, внутрішніх і зовнішніх оболонок усіх ТМТ, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів і меридіанів. До субультраканалів внутрішньосушумнової сітки надходять інформації, мікрочастки, антимікрочастки, енергії, світло, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми всіх природних для людини діапазонів електромагнітного спектра від інформаційно-енергетичних полів буття для їх накопичення, концентрації, акумуляції, метаболізму, трансформації, модуляції, генерації та синтезу в індивідуально-універсальну життєву інформаційно-енергетичну біоплазму, багаточисленні специфічні та високоспецифічні життєві інформаційно-енергетичні біоплазми, які транспортується вихідними зовнішньосушумновими мікроканалами до зовнішньоструктурної сітки і внутрішньоструктурних сіток субультраканалів усіх структур всіх тіл людини.**

До зовнішньосушумнових структурних утворень належать вихідні зовнішні сушумнові мікроканали та їх розділення на ультраканали і субультраканали, міжмікроканалові анастомозні і синаптичні з'єднання, зовнішньоструктурна сітка, внутрішньоструктурні сітки субультраканалів, вхідні зовнішньосушумнові мікроканали з їх розділенням на кінцеві ультраканали і субультраканали та їх анастомозні і синаптичні з'єднання з мікроканалами структур сушумни.

Вихідні зовнішньосушумнові мікроканали утворюються поступовим злиттям субультраканалів внутрішньосушумнової сітки. Утворений мікроканал найкоротшим шляхом виходить із сушумни, тому він є вихідним зовнішньосушумновим мікроканалом. Одні вихідні зовнішньосушумнові мікроканали спрямовуються найкоротшим шляхом від сушумни до всіх органів фізичного тіла і структур ТМТ, розділяються на зовнішньоструктурні і внутрішньоструктурні ультраканали і субультраканали, які анастомозними з'єднаннями утворюють зовнішньоструктурну (міжструктурну) сітку субультраканалів і внутрішньоструктурні сітки субультраканалів. Інші вихідні

зовнішньосушумнові мікроканали з'єднуються з чакровими, оболонковими, мерудандовими, ідовими, пінгаловими, лівозірковими, правозірковими і меридіановими мікроканалами, інтегруючись з ними і утворюючи автономні - сушумново-чакрову, сушумново-оболонкову, сушумново-мерудандову, сушумново-ідову, сушумново-пінгалову, сушумново-лівозіркову, сушумново-правозіркову і сушумново-меридіанові підсистеми каналів.

Ультраканали і субультраканали зовнішньоструктурної і внутрішньоструктурних сіток поступовим злиттям утворюють мікроканали, які найкоротшим шляхом спрямовуються до сушумни, і тому є вхідними зовнішньосушумновими мікроканалами. Вхідні зовнішньосушумнові мікроканали проникають до сушумни, розділяються на кінцеві ультраканали і субультраканали, які з'єднуються з мікроканалами структур сушумни, забезпечуючи зворотне з'єднання сушумни з органами фізичного тіла і структурами ТМТ. При цьому вони не беруть участі у будові структур сушумни, а тільки з'єднуються з їх мікроканалами.

Власні зовнішньосушумнові структури інтегрують сушумну з усіма формоструктурами всіх ТМТ, з інформаційно-енергетичною системою каналів, інтегрують ТМТ і всі тіла в цілісну багаторівневу біологічно-фізичну енергоінформаційну космічно-земну голограму. Через власні зовнішньосушумнові структури відбувається інформаційно-енергетичний взаємообмін з усіма формоструктурами всіх тіл, інформаційно-енергетичне постачання всіх тіл, інформаційно-енергетичний перерозподіл між усіма формоструктурами всіх тіл та інформаційно-енергетичні циркуляції між сушумною і всіма формоструктурами всіх тіл людини.

Сушумна забезпечує інформаційно-енергетичну інтеграцію всіх тіл людини, інтеграцію каналів до інформаційно-енергетичної системи каналів, утворення індивідуально-універсальної життєвої інформаційно-енергетичної біоплазми, специфічних і високоспецифічних інформаційно-енергетичних біоплазм та інформаційно-енергетичний взаємообмін між усіма тілами людини у всіх діапазонах електромагнітного спектра всіх інформаційно-енергетичних полів буття Землі, Космосу, Бога, Духа Святого, Ісуса Христа і Божої Матері.

Сушумна, вихідні зовнішньосушумнові мікроканали, зовнішньоструктурна сітка субультраканалів, внутрішньоструктурні сітки субультраканалів, вхідні зовнішньосушумнові мікроканали та їх з'єднання утворюють автономну сушумнову систему інформаційноенергетичних каналів.

У сушумновій системі каналів виділяють сушумну, сушумново-чакрову, сушумново-оболонкову, сушумново-мерудандову, сушумново-ідову, сушумново-пінгалову, сушумново-зіркову і сушумново-меридіанові підсистеми каналів. Ці підсистеми розширюють функціональні можливості сушумни і автономної сушумнової системи інформаційно-енергетичних каналів при інформаційно-енергетичному взаємообміні, забезпеченні і перерозподілі між сушумною, автономною сушумною системою інформаційно-енергетичних каналів і всіма структурами всіх тіл людини. Через них відбувається розширення інтеграції всіх тіл людини, вони підвищують надійність і стабільність функціонування сушумни, інтегральної системи каналів, усіх структур усіх тіл і людини в цілому.

Окремі системи і структурно-функціональні утворення інтегральної багаторівневої сушумнової системи інформаційно-енергетичних каналів **володіють структурною і функціональною автономністю, можуть функціонувати** в різних функціональних режимах і співвідношеннях між собою, **транспортувати** необхідні інформації, мікрочастки, світло, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми до структур тонкоматеріальних тіл і органів фізичного тіла, переводити їх з одного частотного діапазону на інший і на будь-які структурні рівні тіл. Інтегральна багаторівнева сушумнова система інформаційно-енергетичних каналів може одночасно функціонувати у всіх частотно-хвильових діапазонах, сприймати інформації, мікрочастки, світло, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції, біоплазми, формоструктури, програми і моделі від усіх рівнів інформаційно-енергетичного буття, інформаційно-енергетичних сфер і біофізичних полів Землі та Космосу, забезпечує інформаційно-енергетичний взаємозв'язок між усіма структурно-функціональними рівнями всіх тіл людини і бере участь у структурному об'єднанні тіл.

Сушумна та її система інформаційно-енергетичних каналів - це інтегральні, багаторівневі, самодостатні, автоматично саморегульовані автономні каналові утворення, що є основами і невід'ємними частинами інтегральної системи інформаційно-енергетичних каналів, беруть участь у структурній інтеграції тіл людини в цілісну багаторівневу біологічно-фізичну енергоінформаційну космічно-земну голограму, поєднують автономне і взаємне функціонування з усіма системами інформаційно-енергетичних каналів, одночасно транспортують до всіх органів фізичного тіла і структур ТМТ інформаційно-енергетичні матерії всіх діапазонів електромагнітного спектра, що пройшли процес ідентифікації і декодовані майже всіма чакрами від усіх інформаційно-енергетичних полів буття,

переводять інформаційно-енергетичні матерії з одного діапазону електромагнітного спектра на будь-який інший та утворюють індивідуально-універсальну життєву інформаційно-енергетичну біоплазму, специфічні і високоспецифічні життєві інформаційно-енергетичні біоплазми.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильчук А.Л. Функціональна анатомія інформаційно-енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини. Львів.: „Каменярь”, 2003. - 376 с + 34 арк. вклейок.
2. Васильчук А.Л. Атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини. Львів.: „Каменярь”, 2003. - 648 с
3. Васильчук А.Л. Система інформаційно-енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини. // Здоровий спосіб життя: 36. наук. ст. / Ред. - доц. Ю.М.Панишко. -Л.:»ПП Бодлак», 2006. Вип.13. - С 8 - 18.

Ю.В. ВІНТЮК

ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАКОНОМІРНОСТІ ФОРМУВАННЯ УЗАЛЕЖНЕНЬ В ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ І СПОСОБИ ПРОТИДІЇ ЇМ

Наведено виклад уявлень про психологічні закономірності виникнення узалежнень. Висвітлено роль неоптимальних психічних станів (НПС) у цьому процесі. Зокрема, показано, що формування НПС виступає тим поворотним моментом процесу, починаючи з якого відбувається підміна потреби і її подальше вдоволення може відбуватися паталогічним шляхом сурогатної компенсації нестачі. Відзначено, що саме НПС виступає слабкою ланкою процесу формування узалежнень, що можна використати в роботі з протидії їм. Показано необхідність повернення до оптимізації психічних станів задля того, щоб повернути процес в іншому напрямку.

Приведено изложение представлений о психологических закономерностях возникновения пристрастий. Отображена роль неоптимальных психических состояний (НПС) в этом процессе. В частности, показано, что формирование НПС выступает тем поворотным моментом процесса, начиная с которого происходит подмена потребности и её последующее удовлетворение может происходить патологическим путём суррогатной компенсации нехватки. Отмечено, что именно НПС выступает слабым звеном процесса формирования пристрастий, что можно использовать в работе по противодействию им. Показана необходимость возвращения к оптимизации психических состояний для того, чтобы вернуть процесс в ином направлении.

Exposition of images is resulted in psychological conformities of the origin of addictions. The role of non-optimal mental conditions (NMC) is reflected in this process. It is shown, in particular, that forming of NMC comes forward as the turning point of process, beginning from which a substitution of necessity and its subsequent satisfaction may take place in a pathological way by substituting indemnification of shortage. It is marked that exactly NMC is the weak link of the process of forming of addictions that is possible to use in work from counteraction to them. The necessity of returning to optimization of mental conditions for the sake of turning the process in another direction is shown.

Всеоможливі узалежнення стали розповсюдженим явищем повсякденності. Причому сьогодні вони набули поширення не тільки серед дорослих, оскільки наявна прогресуюча тенденція до омолодження контингенту тих, хто потрапив у пагубну залежність. А тому дедалі частіше ми зустрічаємося з ними у дитячому і підлітковому, тобто в учнівському середовищі. Узалежнення перешкоджають конструктивній взаємодії з учнями, що утруднює налагодження та перебіг як навчального, так і виховного процесу. Відповідно, подолання різних видів узалежнень є актуальним завданням, без вирішення якого реалізація конструктивної психолого-педагогічної взаємодії з учнями значно ускладнюється, а нерідко взагалі стає неможливою.

Окремі питання даної проблеми знайшли своє висвітлення у працях науковців [1 ÷ 6; 11 ÷ 14] та ін. Проте ряд важливих її аспектів залишаються не вивченими, що спонукає до подальших досліджень. Зокрема, потребує подальшого вивчення питання про механізми формування узалежнень, з тим, щоб навчитися ефективно протидіяти розвитку цього процесу.